

- 1) wykonywania uprawnień zastrzeżonych w Prawie wodnym naczelnym organom administracji państwowej, z wyjątkiem nadzoru i kontroli w zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem i nakładania kar pieniężnych, określonych w art. 160 Prawa wodnego,
  - 2) ewidencjonowania i bilansowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych,
  - 3) gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych oraz zaspokajania potrzeb gospodarki narodowej w tym zakresie,
  - 4) normowania poboru wody dla wszystkich dziedzin gospodarki narodowej,
  - 5) normowania zużycia wody przez jej użytkowników,
  - 6) państwowego nadzoru budowlanego w zakresie budownictwa specjalnego gospodarki wodnej,
  - 7) opracowywania projektów perspektywicznych planów gospodarki narodowej w zakresie gospodarki wodnej,
  - 8) opracowywania wieloletnich programów kompleksowych inwestycji wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną, i nadzór nad realizacją tych inwestycji,
  - 9) opiniowania lokalizacji oraz założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji, mających wpływ na gospodarkę wodną,
  - 11) oceny projektów resortowych i terenowych planów gospodarczych w zakresie inwestycji gospodarki wodnej oraz analiza przebiegu ich realizacji,
  - 12) realizacji podstawowych inwestycji gospodarki wodnej,
  - 13) inicjowania prac geologiczno-inżynierskich dla potrzeb budownictwa wodnego,
  - 14) zabudowy i utrzymywania rzek żeglownych (z wyjątkiem rzeki Odry), spławnych, potoków górskich i sztucznych dróg wodnych,
  - 15) inicjowania, opracowywania i realizacji programów ochrony przeciwpowodziowej oraz nadzór i kontrola nad budowlami i urządzeniami przeciwpowodziowymi,
  - 16) prowadzenia obsługi hydrologicznej i meteorologicznej dla potrzeb gospodarki narodowej,
  - 17) inicjowania i organizowania prac naukowo-badawczych w zakresie gospodarki wodnej,
  - 18) inicjowania szkolenia i doskonalenia kadr inżyniersko-technicznych dla potrzeb gospodarki wodnej,
  - 19) inicjowania i organizowania współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą w zakresie gospodarki wodnej,
  - 20) gospodarki wodą na wodach granicznych oraz umów międzynarodowych w tym zakresie,
  - 21) koordynacji w zakresie gospodarki wodnej w stosunku do innych organów administracji państwowej.
- § 3. Do zakresu działania Ministra Żeglugi przechodzą sprawy:
- 1) programowania rozwoju szlaków żeglownych na wodach śródlądowych,
  - 2) planowania i finansowania inwestycji w zakresie budowy szlaków żeglugi śródlądowej,
  - 3) zabudowy, eksploatacji i konserwacji szlaku żeglownego na rzece Odrze,
  - 4) uznawania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa wód śródlądowych za żeglowne i spławne, klasyfikowania ich oraz ustalania granic między wodami śródlądowymi i morskimi,
  - 5) wydawania przepisów określających zasady żeglugi na wodach śródlądowych.
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 marca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 13 kwietnia 1972 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Komunikacji upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116) oraz w związku z § 1 pkt 4, 6 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze podlegający nadzorowi Ministra Komunikacji organów służby drogowej prezydiów rad narodowych oraz wojewódzkich zarządów dróg publicznych i rejonów eksploatacji dróg publicznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 91 w zakresie zanieczyszczania drogi oraz w art. 99 § 1 i art. 100—102 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114).

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) kierownik wydziału komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej — dla funkcjonariuszy zarządu dróg lokalnych w tym wydziale,
- 2) kierownik powiatowego zarządu dróg lokalnych — dla funkcjonariuszy powiatowego zarządu dróg lokalnych i dla funkcjonariuszy liniowej służby drogowej na drogach lokalnych,
- 3) dyrektor wojewódzkiego zarządu dróg publicznych — dla funkcjonariuszy tego zarządu,
- 4) kierownik rejonu eksploatacji dróg publicznych — dla funkcjonariuszy rejonu i dla funkcjonariuszy liniowej służby drogowej na drogach państwowych.

§ 2. 1. Funkcjonariusze organów ochrony kolei upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r. Nr 9, poz. 76 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) — za czyny stanowiące naruszenie przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 5 tej ustawy.

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Komendant Główny Służby Ochrony Kolei — dla funkcjonariuszy Komendy Głównej Służby Ochrony Kolei oraz komendantów okręgowych Służby Ochrony Kolei,
- 2) komendanci okręgowi Służby Ochrony Kolei — dla pozostałych funkcjonariuszy organów ochrony kolei.

§ 3. 1. Funkcjonariusze organów sanitarno-epidemiologicznych kolejowej służby zdrowia upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w art. 110—113 i art. 117 Kodeksu wykroczeń,
- 2) w art. 32 pkt 10 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 1970 r. Nr 29, poz. 245 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115).

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Polskich Kolei Państwowych (PKP) — dla okręgowych inspektorów sanitarnych PKP,

2) okręgowy inspektor sanitarny PKP — dla pozostałych inspektorów sanitarnych PKP.

§ 4. Upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego powinno zawierać: datę wydania i okres ważności, oznaczenie organu wydającego upoważnienie, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz obszaru, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez osobę wydającą oraz opatrzone pieczęcią.

§ 5. Tracą moc zarządzenia Ministra Komunikacji:

- 1) z dnia 9 stycznia 1962 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego przez organy ochrony kolei (Monitor Polski Nr 4, poz. 13),
- 2) z dnia 9 stycznia 1962 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego przez organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia oraz ustalenia wykroczeń, za które można nakładać mandaty karne (Monitor Polski Nr 4, poz. 14).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: M. Zajfryd

123

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 kwietnia 1972 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach anatomii patologicznej, w prosekturach oraz w pracowniach histopatologicznych i histochemicznych.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach anatomii patologicznej, w prosekturach oraz w pracowniach histopatologicznych i histochemicznych nie wchodzących w skład prosektur lub zakładów anatomii patologicznej.

2. Rozporządzenie stosuje się odpowiednio do zakładów anatomii prawidłowej, zakładów medycyny sądowej oraz do innych komórek organizacyjnych instytutów naukowo-badawczych i akademii medycznych.

3. Przepisy rozporządzenia dotyczą zarówno pracowników, jak i osób odbywających ćwiczenia i zajęcia praktyczne.

§ 2. 1. W skład prosektur szpitali liczących do 200 łóżek (prosektury I typu) wchodzi następujące pomieszczenia:

- 1) sala sekcyjna wyposażona w 1 stół sekcyjny,
- 2) kostnica z chłodnią o wymiarach umożliwiających wprowadzenie do niej 3 wózków ze zwłokami lub o 3 miejscach z wejściem umożliwiającym wprowadzenie do niej 3 wózków,

- 3) pomieszczenie do mycia i ubierania zwłok,
- 4) pomieszczenie do wydawania zwłok,
- 5) pokój dla pracowników,
- 6) kancelaria prosektury,
- 7) szatnia dla pracowników oraz węzeł sanitarny (ustęp, natrysk i umywalka z bieżącą ciepłą i zimną wodą),
- 8) ustęp z umywalką dla osób odbierających zwłoki.

2. W skład prosektur szpitali liczących ponad 200 łóżek (prosektury II typu) wchodzi następujące pomieszczenia:

- 1) sala sekcyjna wyposażona w 2 stoły sekcyjne,
- 2) kostnica z chłodnią umożliwiającą wprowadzenie do niej 4 wózków ze zwłokami (lub o 4 miejscach z wejściem umożliwiającym wprowadzenie do niej 4 wózków),
- 3) pomieszczenie do mycia i ubierania zwłok,
- 4) pomieszczenie do wydawania zwłok,
- 5) pracownia histopatologiczna sekcyjna,
- 6) pracownia mikroskopowa, będąca jednocześnie pracownią kierownika prosektury,
- 7) pokój formalinowy,
- 8) kancelaria prosektury,
- 9) pokój dla pracowników,
- 10) pomieszczenie gospodarcze,